

Kalbos šiukšlės

Be galo prastina viešąją kalbą **pertarų** (pertaras – nereikalingas, nuolat pasigaunamas kalbant žodis) ir kitų „**kalbos šiukšlių**“ vartojimas. Visiškai nekalti žodžiai, atsidūrę ne vietoj ir ne laiku, virsta įkyriais parazitais, graužiančiais gimtąją kalbą ir **kalbančiojo** žavesį. Taigi be gailėsčio vykim lauk visokius:

„**vot**“ – kalbos šiukšlė;

„**supranti**“ (O jeigu jau nieko nebesupranti?) – pertaras;

„**matomai**“ – Matomai (→**matyt**) turime sutikti su faktu, kad biudžeto įplaukos mažėja.

O sakinyje *Padėk pinigų mātomai* – žodis pavartotas taisyklingai.

„**aplamai**“ (žemaičių tarmėje „aplamas“, „aplamai“ reiškia „kvailas“, „kvailai“) → „**apskritai**“;

„**apart**“ (O kada sėt?) → be, išskyrus. Kambaryje apart (= **be**) manęs nieko nebuvo.

„**reiškia**“ (Ką reiškia? Nebent „Juoda suknia **reiškia** smertį, meilę **reiškia** guzikai!“)

„**vadinas**“ (kartais žmonės vadinas ir vardais, ne tik pavardėm!) – kalbos šiukšlė;

„**ta prasme**“ – visur įkyriai kaišiojama kalbos šiukšlė.

Vartojama tokiuose kontekstuose: Visa tai supraskime tiesiogine šio žodžio prasme. Susižavėjau sveiko gyvenimo prasme.